

Τὸ Γαλαξειδί

ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΟΥ ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ ΓΑΛΑΞΕΙΔΙΩΤΩΝ — ΔΙΕΥΘΥΝΕΤΑΙ ΥΠΟ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Κωνσ. Αγγέλης
Κυρ. Σ. Ἀρβανίτης
Εὐθ. Ν. Γουργουρής
Διον. Κ. Κατσανάκης
Ιω. Δ. Μητρόπουλος
Δημ. Μαστορίκος
Ιω. Ε. Μιχόπουλος
Ἡλ. Παπαλάιος
Ρήγ. Δ. Ρηγόπουλος
Γραφεία
Μπουμπουλίνης 9α
Πειραιᾶ

ΔΙΑ ΤΟ ΜΕΛΛΟΝ

Τὸ δραματικὸν ναυάγιον τῆς «Χειμάρρας», τὸ ὁποῖον ἐξακολούθει ἄκοιμη νὰ συγκινή τὴν Ἑλληνικὴν κοινωνίαν εἶνε πολὺ φυσικὸν ὅτι ὑπῆρξεν ἀκόμη αἰσθητότερον εἰς τὴν ἰδιαιτέρην πατρίδα μας, ὡς τόπον κατ' ἐξοχὴν ναυτικόν. Ἀνεξαρτήτως τῶν διαφόρων στιγμιαίων ἀμφιβολιῶν ὡς πρὸς τὰ αἰτία, εἶναι ἐκτὸς συζητήσεως ὅτι αἱ ἑλληνικαὶ θάλασσαι ἐξακολουθοῦν νὰ εἶναι πᾶντο θανάτου ἐξ ἀφορμῆς τῶν ναυρικών, τὸ ζήτημα δὲ τοῦτο εἶναι ζήτημα γενικώτατον ἀλλὰ καὶ οὐσιωδέστατον διὰ τὴν Ἑλληνικὴν ναυτιλίαν, ὅτι ἡ θάλασσα εἰς τὴν ὁποίαν ἐμπιστεύεται κανεὶς τὴν ψυχὴν τοῦ καὶ τὴν περιουσίαν του πρέπει νὰ παρέχῃ τὰ ἀντάστα ἀνθρωπίνως θανάτου ὅρια ἀσφαλείας. Ἀλλ' ἡ ἀσφάλεια αὕτη ἔχει κατὰσθῆ προβληματικὴ, ἀφ' ἧς ἐποχῆς φεύγων ἡ πτῆ μένος ὁ ἀνηλεὴς ἐχθρὸς ἐξ Ἑλλάδος ἐφρόντισε νὰ σπεύρῃ μὲ νάρκας θανάτου τὰς θαλάσσιαις ὁδοῦς μας, ἀφήσαντες ὅπως τοὺς κληρονομίαν τῆς ὁποίας δυστυχῶς μᾶς ἀποβαίνει ἀδύνατον νὰ παραιτηθῶμεν. Πολύνεκρα δυστυχήματα ἐκ τῆς αἰτίας αὐτῆς πολλάκις μέχρι τοῦδε συνέβησαν καὶ πολὺ φοβούμεθα ὅτι δὲν θὰ παύσουν ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν νὰ ἀναγγέλλωνται Ἀπέναντι τοῦ κινδύνου

αὐτοῦ ὀφείλομεν νὰ ἐλπίζωμεν ὅτι δὲν θὰ ἐπικρατήσῃ ἡ αὐτὴ, ὡς καὶ κατὰ τὸ παρελθόν, ἀβελτηρία εἰς τὸ ζήτημα τῆς πλήρους ἐκκαθάρισεως τῶν ἑλληνικῶν θαλάσσων ἀπὸ τὰ ὀλέθρια ναρικοπεδία. Οἱ εἰδικοὶ θάπρον τείνουν ἀσφαλῶς τῶρα τὰ ἐνδεικνύμενα μέτρα, ἀλλ' ἰδικὸν μας καθήκον εἶναι νὰ συστήσωμεν, ὅπως ἐφαρμόσθουν τὸ ταχύτερον. Διότι ἐφ' ὅσον ἡ ἑλληνικὴ θάλασσα δὲν ἀπελευθερώνεται, ἡ θάλασσα αὕτη δὲν θὰ μᾶς ἀνήκῃ. θὰ εἶναι καὶ μετὰ τὴν φυγὴν τῶν Γερμανῶν, ὑπὸ γερμανικὸν ἔλεγον. Ἔτι πλέον πιστεύομεν ὅτι δὲν θὰ ὑπῆρχε κανεὶς λόγος νὰ ἀγοράζωνται νέα ἀτμόπλοια καὶ νὰ ἐπανδρύνονται καὶ νὰ πικνοῦνται τὰ ἀτμοπλοϊκὰ δρομολόγια ἀπλῶς καὶ μόνον διὰ νὰ βλέπωμεν τοὺς θύβους μας πλουτιζομένους μὲ νέα συντρίμματα καὶ νέα πτώματα, ὡς νὰ μὴν ἐφθάνον ὅσα προσέφερον ὁ Ἑλληνικὸς ναυτικὸς κόσμος κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ πολέμου. Εἶνε ἀνάγκη νὰ σημειώθῃ ὅτι τὸ δράμα τῆς «Χειμάρρας», κατὰ τὸ ὁποῖον ἐχάσαμεν δύο καλοὺς συμπολίτας μας καὶ προστάτας οἰκογενειῶν, ὀλίγου δεῖν δὲ νὰ θρηνήσωμεν καὶ τρίτον, ἀνοίγει ἐνὰ σπάδιον μεγάλων μελλοντικῶν εὐθυνῶν εἰς τὸ κεφάλαιον τοῦτο.

Κ. Α.

Η ΕΟΡΤΗ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΕΥΘΥΜΙΟΥ ΚΑΙ ΤΟ ΝΑΥΑΓΙΟ ΤΗΣ «ΧΕΙΜΑΡΡΑΣ»

Μὲ τὴν σεμνότητα ποὺ ἀρμόζει στὰς περιστάσεις ποὺ διερχόμεθα, ἀλλὰ καὶ χωρὶς τίποτε νὰ παραμεληθῇ γιὰ τὴν ἀγτίαν ἀπὸ πάσης ἀποφύγεως ὁργανώσιν μᾶς εορτῆς, ὁ Σύνδεσμός μας ἐκπλήρων μίαν παλαιὰν τὴν ἱερὰν παράδοσιν ἐώρτασε ἐφέτος γιὰ πρώτην φορὰν μετὰ τὰ μαύρα χρόνια τῆς κατοχῆς τὴν εορτὴν τοῦ προστάτου τοῦ Ἀγίου Εὐθυμίου. Καὶ τὸ πέτυχε αὐτὸ χάρις εἰς τὰς ἀνεκτιμήτους ὑπηρεσίας ποὺ προσέφεραν καὶ προσφέρουν σὲ παρομοίαις περιστάσεις αἱ τόσο καλὲς καὶ προθύμες συμπολίτιδες Κυρίαὶ καὶ Δεσποινίδες εἰς τὰς ὁποίας καὶ ἀνήκει δικαιοδικα γι' αὐτὸ κάθε τιμὴ καὶ ἔπαινος. Σὲ μίαν ἀτυμωμένην ἀληθινὰ μυσταγωγικὴν βλοὶ οἱ συμπολίται μας εὐρίσκον τὴν εὐκαιρίαν νὰ συναντηθῶν καὶ νὰ παρακολουθήσουν τὴν θείαν λειτουργίαν. Ἐκεῖ σ' ἐνὰ κοινὸ προσκυνήμα μὲ τὸ διπλὸ συναίσθημα μᾶς χαρὰς ἀνείπωτης γιὰ τὴν συνάντησιν αὐτὴν, ἀλλὰ καὶ μᾶς ἐνδύμνηξης λύπης καὶ αὐτὴ γιὰ τὸ πρόσφατον ναυάγιον τῆς «Χειμάρρας» γύρω σὲ τὴν σκέψιν ὅλων μας στὶς παλῆς, στὶς ξεφωριασμένες ἀπ' τὸ πέραςμα τοῦ χρόνου ἀμνησίσεις. Αὐτὲς ποὺ σ' ἄλλους ἢ καλὴ γιὰ τὴν ἔχει διηγηθῇ καὶ σ' ἄλλους — τοὺς πρὸ μεγάλους στὴν ἡλικία — ἡ ἴδια τους ἢ Μνήμη θέλησε νὰ ξαναζωντανένη. Ἀναμνήσεις θλιβερῆς τόσο στενὰ συνδεδεμένης μὲ τὴν πολιτάρχη ζωὴ τῶν ναυτικῶν. Σὲ πόσους ἄραγε ἀπ' αὐτοὺς ποὺ παρακολουθοῦσαν τὴν θείαν λειτουργίαν τὸ τραγικὸ αὐτὸ συμβάν δὲν ξαναθύμισε παρόμοιες ἐξ ἴσου θλιβερῆς ἱστορίας τῆς μακροχρόνης ἐκείνης ἐποχῆς τῶν καραβιῶν;

Πόσες φορὲς στὰ περᾶσμένα σὰν τὴν πρόσφατη παγερὴ Γενναϊάτικη νύχτα τοῦ δράματος τῆς «Χειμάρρας» ὁ χάρος μὲ τὸ μαῦρον μὴνυμὰ δὲν χτύπησε τὴν πόρτα τῶσιν καὶ τῶσιν Γαλαξειδιώτικων σπιτιῶν γιὰ νὰ τοὺς πάρῃ γιὰ πάντα τὴν χαρὰ καὶ τὴν γαλήνην... Φέρωντας αὐτοὺς τὰ θλιβερά μαντὰ καραβιῶν ποὺ σήπυχα ἔβησαν τὸ τραγικὸν τοῦς τέλος σ' ἀχόρταγα τῆς Μάυρης Θάλασσας νερά ἢ στὰ καταραμένα ἐκεῖνα καβάνια τοῦ Βοσπόρου;... Σὲ πόσους ἀπὸ τοὺς προσκυνητὰς τῆς εορτῆς μας δὲν προσέβλεπε ὁ γιγ. ἱερὰς συγκινήσεως τὸ εὐλαβικὸ ἐκεῖνο προσκυνήμα τῶσιν ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν ποὺ γονατιστοὶ παρακολουθοῦσαν σὲ ὁρισμένες στιγμὲς τὴν ἱερὴν μυσταγωγίαν; Καὶ οἱ καρδιῆς ὅλων αὐτῶν τῶν εὐγενῶν ὑπάρξεων συναντήθηκαν σὲ μίαν ὑπερκόσμου ἔκστασι γιὰ νὰ μιλήσουν μὲ τὶς ψυχὰς ἐκεῖνων ποὺ τοὺς λείπουν. Καὶ σ' αὐτοὺς ἄλλοτε καὶ στοὺς ἄλλους σήμερα μὲ τὸ ναυάγιον τῆς «Χειμάρρας» ἡ Μοῖρα ἐπεφύλαξε κάποιο μὴνυμὰ θλιβερό. Ἡ ναυτικὴ μας Πατρίς δὲν ἴστα δύναται ν' αὐτὴ νὰ μὴ πληρώσῃ τὴν εἰσφορὰν τῆς στὸν ἀπολογισμὸν τοῦ χθρῆσιν Ναυαγίου. Κάθε χρόνο αἱ εορτῆς τῶν Ναυτικῶν ἁγίων μας, τοῦ Ἀγίου Νικολάου, τοῦ Ἀγίου Σπυρίδωνος, τοῦ προστάτου τοῦ Συνδέσμου μας Ἀγίου Εὐθυμίου θὰ εορτάζωνται καὶ θὰ περνοῦν. Τὸ Ναυάγιο τῆς «Χειμάρρας» καὶ αὐτὸ, ὅσο τραγικὸ καὶ ἐάν εἴναι, θὰ μείνῃ σὰν μίαν θλιβερὴν ἀνάμνησιν στὸ πέρασμα τοῦ χρόνου, μὰ αἱ Ναυτικῆς Πατρίδες ὁμῶς μὲ τὴν Μοῖραν τοὺς τὴν τραγικὴν θὰ μείνουν γιὰ νὰ προσφέρουν

Οἱ ἐκτελεστικὲς καὶ δεσποινίδες τοῦ Γαλαξειδίου κατὰ τὸν εορτασμὸν τῆς εορτῆς τοῦ Ἀγ. Εὐθυμίου εἰς τὸν Ναὸν τοῦ Ἀγ. Νικολάου. Ἀλλαχοῦ δημοσιεύομεν τὰ ὀνόματα τῆς ὁργανωτικῆς ἐπιτροπῆς.

ΟΛΗ ΤΟΝ ΠΟΛΕΜΟ

Ἐν συνεχείᾳ τοῦ ἀρθροῦ ὑπὸ τὸν ἰδιὸν τίτλον, τὸ ὁποῖον εἶχε τὴν ἀντίφωλον ἐμπνευσιν νὰ δημοσιεύσῃ εἰς τὸ πρῶτον φύλ. ὅν τῆς ἐφημερίδος ὁ ἀγαπητὸς συμπολίτης μας κ. Κυρ. Ἀρβανίτης, ἔς μου ἐπιτραπῇ νὰ προσθέσω καὶ ἐγὼ μερικὰ δυνάματα συμπολιτῶν, τὰ ὁποῖα προφανῶς τῷ διέφυγαν.

Καὶ αὐτοὶ, ὡς καὶ οἱ εἰς τὸ προηγούμενον ἀρθρον ἀναφερόμενοι, ἐθυσίασθησαν ὑπὲρ τῶν αὐτῶν ἰδανικῶν τῆς Ἐλευθερίας καὶ τῆς Δικαιοσύνης, εἶναι δὲ οἱ:

1.— Εὐστάθιος Χατζῆς 2.— Τριαντάφυλλος Ξηρὸς 3.— Ἡλίας Γαλάνης, πάντες φονευθέντες κατὰ τὸν βομβαρδισμὸν τῆς 11/11/44, οἱ δὲ 1.— Γεώργιος Κωστήλλος πλοίαρχος 2.— Σπ. Παπαπέτρος πλοίαρχος 3.— Ἡλ. Μητρόπουλος πλοίαρχος καὶ 4.— Δημ. Χατζῆς μηχανικός, ἀποθανόντες ἐν τῇ ἐκτελέσει τοῦ καθήκοντος.

Ἐπίσης ὁ Ἰωάν. Κουτσοπέταλος ἐφονεῖται κατὰ τὴν ἀπόβυσιν εἰς Φιλιππίναις νήσους ὡς ἐθελοντὴς τοῦ Ἀμερικανικοῦ στρατοῦ.

Ἀλλὰ καὶ μετὰ τὴν ἀπελευθέρωσιν αἱ θυσίαι συνεχίζονται, οὕτω δὲ ὁ συμπολίτης Φιλ. Ἰ. Καλντέτζης ἐφονεῖται κατὰ τὴν βύθισιν πλωτοῦ γερανοῦ εἰς τὸ στενὸν τῆς Σαλαμίνας συνεπείᾳ προσκρούσεως ἐπὶ νάυκας.

Ἀς εὐχηθῶμεν εἰς τὸν ἡνῆστον αἱ θυσίαι αὐταὶ εἰς ἀνθρωπίνους δυνάμεις, αἱ τὸσόν μεγάλαι εἰς ἀριμὸν διὰ τὴν μικρὰν μας πατρίδα, νὰ εἶναι αἱ τελευταῖαι καὶ ἡ μνήμη τῶν ἡρώων μας νεκρῶν αἰώνια.

Ε. Η. ΚΑΜΜΕΝΟΣ

ΜΙΑ ΔΙΟΡΘΩΣΙΣ

Εἰς τὸ περᾶσμένον φύλλον μας καὶ εἰς τὴν α' σελίδα του, ὅπου ὑπὸ τὸν τίτλον «οἱ σκοποὶ μας» ἐξετίθη τὸ πρόγραμμα τοῦ Δ. Συμβουλίου τοῦ Συνδέσμου μας, ἐνεπιλοχώρησεν εἰς τὴν 2αν παράγραφον μικρὸν τυπογραφικὸν λάθος. Ἡ λέξις «κοινωνιολογικὰς προσημειώσεις» μετεβλήθη εἰς «κοινοβουλευτικὰς». Πρὸ βαινόμεν εἰς τὴν διόρθωσιν πρὸς ὅσον ἐνδεχομένης παρεξηγήσεως.

Κάθε τὸσο τὸν μακάριο φόρον τοὺς μὲ προσφιλεῖς ἀνθρώπους ὑπάρχει σὲ κάθε ναυτικῇ τραγωδίᾳ. Ἐὰν γὰρ νὰ βροῖται πάντα τὴ θέσιν του, γιὰ νὰ μὴν ξεχνιέται ποτὲ τὸ ἀπλότῳ ἐκεῖνο λαϊκὸν τραγικόν, τὸ τόσο μεστὸ σὲ θλιβερὰ περιεχόμενον....

Θάλασσα λεβεντοφάνητρα θάλασσα φαρμακεῖον σὺ ποὺ κάνεις ὅ, χωρὶς μας πάντα μαῦρα νὰ φορῇ....

Δ. Κ. Κ.

ΚΑΤΕΥΘΥΝΣΗ ΣΤΟΝ ΕΝΘΟΥΣΙΑΣΜΟ

Ὁ ἐνθουσιασμὸς δὲν εἶναι μόνον μία ἀπὸ τὶς ὠραιότερες ἐκδηλώσεις κατὰ ἐξευγενισμένης ψυχῆς, ἀλλὰ καὶ ἐνὰς ἀπὸ τοὺς χρησιμώτερους παράγοντας τῆς ἀνθρώπινης δημιουργικῆς δραστηριότητος, εἰς τὴν ὁποίαν ὀφείλεται κατὰ μέγιστον ποσοστὸν ἡ πρόοδος καὶ ἡ εὐημερία τῶν ἀτόμων καὶ τῶν κοινωνιῶν. Χρειάζεται ὅμως καὶ κάποιο μέτρον καὶ κάποιο σύστημα, σὲ ἀνάλογες ὅμα δικῆς περιπτώσεως, γιὰ νὰ μὴν ἐπακολουθῇ, ὅπως συνήθως, τὸ ἀντίθετον. Δηλα-

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΜΜΕΝΟΣ

Στὰ χρόνια τῆς κατοχῆς ἐσθυσεν μίαν ἰσχυρὰ Γαλαξειδιώτικην προσωπικότητα, ὁ ἀληθοπῆτος Γεώργιος Καμμένος, ὁ μεγάλος ἐκεῖνος ὁραματιστὴς τοῦ πασίνου, ὁ ἀληθινὸς Ἀπόστολος τῆς ἀναδασώσεως, ὁ ἱδρυτὴς καὶ πρῶτος Πρόεδρος τῆς Φιλοδασικῆς Γαλαξειδίου. Μόνον ἐνὰς Ἀγῶνας ποὺ πάλαψε μὲ τὰ θιγόμενα συμφέροντα τῶν ἰδιοκτητῶν τοῦ ἀναδασωθέντος χώρου, μὲ τὸ Κράτος, μὲ τὰ Δικαστήρια, μὲ ἀμέτρητες γραφειοκρατικὰς διατυπώσεις, μὲ τὴν ἀρχικὴ ἀνυπαρξία χρημάτων, μὲ τὴν δυσχέρεια τῆς ἐπικοινωνίας καὶ στὸ τέλος καὶ μ' αὐτὴ τὴν Φύσιν, ἡ ὁποία ἀπ' τὸ ἐνὰ μέρος χωρὶς νερά καὶ ἀπ' τὸ ἄλλο μὲ τὴν ἐκτεθειμένην σὲ δλους τοὺς ἀνέμους θέσιν τῆς Πέτρα—Πάντας καὶ τοῦ Κεντριοῦ, θὰ ἀρπάζοντο ἀνυπερέβλητο ἐμπόδιο σὲ ὅποιονδήποτε ἄλλον, μόνον ἐνὰς Ἀγῶνα ἀλλοτε μὲ ἀγοραφῶνες, ἀλλοτε μὲ ἐθιμοτυπικὴν λεπτότητα, ἀλλοτε μὲ αὐθαρεσίες καὶ ἀλλοτε μὲ ζητιανειὰ, μόνος αὐτὸς ὁ πολυσύνθετος Γαλαξειώτης, θὰ μπορούσε νὰ φέρῃ στὴν ἐπιτυχίαν τὸ μεγαλύτερον γεγονός, τὸ μεγαλύτερον ἔργον τοῦ νεωτέρου Γαλαξειδίου, τὴν ἱστορία τοῦ ὁποίου τὸ ὄνομα του δικαιοδικα κατέλαβε ἐξέχουσα θέσι. Ὁ Γεώργιος Καμμένος, ὁ ἀνώτερος αὐτὸς ἀνθρώπος ὁ ὁποῖος κάτω ἀπὸ μίαν ἐπιφανειακὴν ἀνήσυχη ἐμφάνισιν ἐκρυβε θησαυροὺς ἀνθρωπίνης τελειότητος, ἀρμονίας καὶ εὐγενείας, ὁ ἀληθινὸς αὐτὸς ἀριστοκράτης τὴν ψυχὴν, ὁ ἀποτελὴ παράδειγμα καὶ φωταῖνον φάρον ποὺ θὰ φωτίζει τοὺς ἐπιγενόμενους καὶ θὰ τοὺς διδάσκει πῶς δύναται καὶ πρέπει νὰ ἀσκήται ἡ Ἀρετὴ.

Ι. Α. ΜΗΤΡΟΠΟΥΛΟΣ

δὴ ἡ ψυχικὴ κατὰπτωσις, ἡ ἀπογοήτευσιν.

Αὕτη τὴ στιγμή θλίπω, μὲ μεγάλη μου χαρὰ, ἐνὸς ἐντόνου καὶ πληθωρικοῦ ἡλεκτρισμοῦ στοὺς κύκλους τῶν συμπολιτῶν μου, ποὺ ἡ καρδιά των πάλλεται κυρτολεκτικά, ἀπὸ ἀγάπη πρὸς τὴν γεννέτειράν, καὶ ἀπὸ δειξίς, ἡ ἐπιμελημένη ἔκδοσις τοῦ «Γαλαξειδίου», ἀπὸ τὸν Σύνδεσμό μας, μὲ πρωταρχικὸ σκοπὸν νὰ συγκεντρώσῃ τὸ ἐνδιαφέρον καὶ ὅλων τῶν ἑλλων Γαλαξειδιωτῶν, τῶν ξεμπετμένων σήμερα καὶ εἰς τὰ τέσσαρα σημεῖα τοῦ ὀρίζοντος, γιὰ τὴν Πατρίδα τους ποὺ ἐδῶ καὶ κάμποσα χρόνια, θρίσκειται σὲ μίαν μειονεκτικὴν κατάστασιν, παρ' ὅλα τὰ ἠθικά καὶ φυσικά της πλεονεκτήματα.

Κλίμα ἥρεμο καὶ ὕγιονό, γεωγραφικὴ θέσις προνομιούχος, ἐδαφικὴ διαμορφωσις ποικιλόμορφη, γραφικὲς βουνοκορφές καὶ δασοτελῶν ἀκρογιάλια, πλούσια σὲ φυσικὰ καλλογὲς καὶ σὲ ἀρχοντικὰς θύμηςες, ποὺ σὲ κάνουν ὄνειροπόλῳ καὶ σὲ γεμίζουν ψυχικὴ εὐγένεια καὶ καλωσύνη. Κι' ὕστερα τὸ Γαλαξειδί ἔχει καὶ μ' ἐξαιρετικὴν σημαντικὴν καὶ μακρόχρονη παράδοση: Ἀρχαίκα, μεσαιωνικὴ καὶ νεοελληνικὴ. Ἡ τελευταία μάλιστα θαρρῶ πῶς μᾶς εἶναι καὶ πειὸ ἐντονὴ, γιὰτὶ εἶναι καὶ πειὸ κοντὰ μας.

Πῶς λοιπὸν νὰ λησμονήθῃ τὸ ὁμορφὸ Γαλαξειδί, ποὺ τώρα παραπονεμένο στέκεται σὰν ὀδικοξεπεσμένο ἀρχοντόπουλο, στὴν πειὸ θαλασσόχαρῃ ἀγκαλιά τοῦ Κρισσαίου κόλπου, ἀντικρύζοντας κάποιον ἄλλο μαρμαρωμένον τῶραιπει Θεὸ ποὺ στὸ πέρασμά του ἀνέβρεψε τὴν ἀνθρωπότητα μὲ φῶς καὶ μὲ αἰσθητικὴ

Εντυπώσεις από ένα ταξίδι

ΠΩΣ ΕΙΔΑ ΤΟ ΓΑΛΑΞΕΙΔΙ

Η σημερινή του κατάσταση

Ποτέ δεν είχα στερηθεί για τόσο καιρό την ευχαρίστηση να δω το μαρτυρικό Γαλαξείδι μας όσο κατά τα χρόνια αυτά του πολέμου και της σκληρίας. Έξω δόξαλτρα χρόνια. Οι μακρυνοί ξενιτεμένοι συμπατριώτες ασφαλώς θα μεδιάσουν ειρωνικά, κλάνοντας τη σύγκρισή με τη δική τους, την πολύχρονη — ζωής δόξαλτρας πολλής — αποδημία από τα χώματα της πολυφίλης πατρίδας. Η νοσταλγία όμως δεν ακολουθεί πιστά τον νόμο των συγκρίσεων και των διαστημάτων. Και όπου κι αν βρίσκεται ο ξενιτεμένος τον συντροφεύει πάντοτε, όπως η σκιά του..... Την Ικανοποίηση, λοιπόν, κι' εγώ με μία επίσκεψη το περασμένο καλοκαίρι.

Έπειτα από δεκαπεντάχρονο ταξίδι με το αυτοκίνητο — κατ' επιθυμίαν Αθήνα — Γαλαξείδι — μπηχάμε τέλος στον κορδελλωτό κατήφορο προς τον τόπο του προορισμού. Είμαστε «έν' όψει» του όμορφου τοπίου. Δεν είναι συνειδημένο. Το μεγάλο ύψόμετρο χαρίζει μίαν όλη ζωγραφιά στη φύση. Θάλασσα άκνηνη, χρωματισμένη άπασα από τις γλυκόχρωμες ανταύγειες του δειλινού. Νησάκια όμοια με παιχνίδια μικροσκοπικών καραβιών. Γραφικές γραμμές βουνών που χρωμαίνονται στο ήλιο. Κι' η μικρή μας πολιτεία έχει κάτω έσπασμένη έως τα κρόσπεδα τών λοφίων της και θυμωμένη σε μελαγχολική σιωπή... Κι' έχει δίπλα ή ψυχή της μικρής μας Πατρίδας να είναι πικραμένη. Υπάρχει όδρα σκληρή και άμελεκτη ή θέλησι της μοίρας της και

και νοητική ανωτερότητα, στήνοντας τα Δελφικά Παλάτια του, κάτω από τις γραφικές όροσειρές του Παρνασσού, του ιερού αυτού χώρου τών Μουσών και τών Θρύλων;

Όλα αυτά μαζί με την θαλασσινή διαδίκωση ή όποια κατά τόν Εύριπλο, «κλύζει τ' ανθρώπων κακά» δημιουργούν μίαν ιδιότυπη ψυχική ευγένειαν στους Γαλαξειδιώτες, που τους κάνει ικανούς να θυσιάζουν τα πάντα για τόν τόπο τους. Κι' άπάνω σ' αυτό τόν μοτίβο, θαρρώ πως πρέπει να κρατάμε τόν ένθουσιασμό τών συμπολιτών μας, με σύστημα και θετική έργασία.

Μά είναι κακορθωτό τόν ξαναζωντανισμό του Γαλαξειδιού;

Τίποτα δεν είναι άκατόρθωτο. σέ τούτη τη ζωή, όπως απέδειξε η πείρα. άρκει να υπάρχουν οι άνάλογοι παράγοντες. και να έξευρεθί τόν κατάλληλο σύστημα έργασίας. Και ός έπιτραπή ή αντίληψις πως για να καταλήξωμεν σέ πρακτικά συμπεράσματα άναλόγου προσημείας πρέπει να εξετάσωμεν: Πρώτον τά αίτια της παρακμής του Γαλαξειδιού και δεύτερον τούς παράγοντας του πωρινού περιβάλλοντος, έπάνω εις τούς όποιους θά στήριχθούμε, δια να ξαναδώσωμεν νέαν ήνοήν και κίνησιν, εις ένα τόπον που έχει όλα τά δικαιώματα μις άς πολιτισμένης και εύτυχισμένης ζωής.

Τό θέμα είναι άναμφίβολα πολύπλευρο και σοβαρό και τήν ανάπτυξιν του δεν τήν άντέχει ό χώρος της έφημεριδούλας μας. Επομένως θά προσπαθήσω να τόν άνασπύσω, όταν, με τόν καλό, πραγματοποιηθί ή έκδρομή μας στην πατρίδα, σέ μιάν σχετική διάλεξή μου εκεί.

Κ. Σ. ΜΑΛΑΜΑΤΙΑΝΟΣ

άδυνείστα φοβερή ή τελευταία τραγωδία της.....

Δέν γράφω ιστορία, ούτε φιλολογώ αυτή τη στιγμή. Δοκίμω να αποτυπώσω ό,τι έδοκίμασα σέ ζωντανές εντυπώσεις από τήν γενέτειρά, που άλλωθς τήν ήξευρα και πολύ άλλωθς τήν είδα πριν λίγο καιρό. Και τόν πρώτο καταθλιπτικό συνείδημα γεννίεται άπ' ό τό θέμα τών κλεισμένων, τών άποκομμένων σπιτιών. Στή σειρά μετρούνται τά άρχοντόσπια — όλα μεγάλα και καλοκαμωμένα — σέ κάθε συνοικία του Γαλαξειδιού, που έχουν χάσει τήν ζωντανή τους έκφρασι και κλειστά καθώς είναι, μοιάζουν με άφαντο και βουβό άνθρώπο. Οι συμπολίται λιγοστοί και μετρημένοι. Η γραφική παραλία, όπου τά καφενεία, έρημη τίς περισσότερες ώρες, νοσταλγεί κι' αυτή τίς καλές δόξες, από τόν καιρό τών καραβιών και τών κατεστάνων-μηχανών, τίς από τόν πόλεμον έποχής. Γιατί και τότε άκόμα, τόν Γαλαξείδι διατηρούσε κάπως τόν πληθυσμό του και, σέ ώρισμένες έποχές του έτους, αίσθητή τήν κίνησι και τήν ζωντανία του. Σέ ένα από τά καφενεία της παραλίας, μετά τόν θάνατο του ιδιοκτήτου, ή πατή πελατεία, άπόμνηχοι θαλασσοί, — συμπεριστατα γεροντάκια — πηγαίνει ταπεινά, τόν άνοιγει, βγάξει τίς καρέκλες κοντά σέ τόν μουράγιο και περνά τίς ώρες της μέσα στην άτάραχη ήσυχία του δειλινού, στίς άναμνήσεις και στίς διηγήσεις της περασμένης έποχής. Περισσότερη κάπως κίνησι παρουσιάζει ό κεντρικός δρόμος, από τήν πλατεία Ηρώων (Παληποτάρο) έως τήν «Αγορά» γιατί υπάρχουν τά μαγαζιά, φαρμακεία και τόν μέρος που είναι ή άφειρία και τόν τέμα τών αυτών τών συγκοινωνιών με τήν Αθήνα.

Παίρνοντας τά δρομάκια, άνάμεσα στίς συνοικίες, δοκίμασε κανείς κι' άλλη, ξεχωριστή έκπληξι και θλίψη μαζί. Μπροστά τών χασκουν έδώ κι' εκεί έρείλια σπιτιών, που στέκουν με τούς τέσσερες τοίχους μονάχα, χωρίς στέγη, παράθυρα και πατώματα, ίδιοι άνθρώπινοι σκελετοί. Θαρρεί κανείς πως κάποιος κακός δαίμονας τούς σπάρξε τίς σάρκες. Και έτσι περσιον είναι. Γιατί τόν «αφάχν» τών άτυχων αυτών σπιτιών, κατεδρόχισε με τόν τίποτα ό άπαισιος δαίμονας της κατ' όλης, της πείνας και της μαύρης άγοράς. Πουλήθηκαν τά έλικά για να έξασφαλισθί ό έπαισιος για κάμποσο καιρό.... Παντού συναντά κανείς τόν θλιβερό αυτό θέμα, που κάποιος τόν παρομοίωσε πολύ εύστοχα έτσι: «Τό Γαλαξείδι... Τόμ' προύκ, χωρίς βομβαρδισμό!...». Και πρέπει να σκεφθί κανείς ότι αυτό ήταν τόν λιγότερο από τά ιδειοπαθήματα όσων έμειναν σέ Γαλαξείδι σέ όλη τήν διάρκεια της κατοχής κι' άγωνίσθηκαν ένα άπερίγραπτο άγώνα ζωής και θανάτου. Χωρίς να έχουν τόν κατακτητή μέσα στόν τόπο, ήσαν τρις χειρότερα καταδυνάστευμένοι, έχοντας έκτός τών άλλων, και τήν ανάγκη ν' άνυψήτουν από άλλα μέρα και μέρα τήν μακρύν, τήν προμήθεια της τροφής τών. Κι' αυτές ή έξομήςες ήσαν τόν κορφομα της άφάνταστης περιπέτειας των κατά τήν όποιαν έδειξαν, άπέναντι όλων τών πολυποικίλων κινδύνων και έμποδίων, άντοχήν, θάρρος και πίστι. Θά είμπορούσε, άβίαστα να ταιριάξω έδώ, τήρουμένων τών άναλογιών, ό χαρακτηρισμός τών «Ελευθέρων — πολιορκημένων».

ΕΥΘ. Ν. ΓΟΥΡΓΟΥΡΗΣ

(Έπειτα τόν δεύτερον μέρος της περιγραφής).

ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΑΙ ΜΑΣ ΓΑΛΑΞΕΙΔΙΟΥ

Οι κάτωθι συμπολίται μας διαμένοντες εν Γαλαξειδίω μάς άπέστειλαν τήν συνδρομήν των διά τήν έφημερίδα: Σήμερον δημοσιεύομεν τόν πρώτον πίνακα, εις τόν προσεχές φύλλον μας θά δημοσιεύσωμεν τόν δεύτερον:

(Κων)νος Αθ. Ανάγνος, Σταύρος Γ. Ανδρεόπουλος, Σάββας Π. Άγγουράς, Σωτήριος Δ. Άγγουράς, Νικόλαος Ιωάν. Άγγουράς, Ηλίας Ν. Άγγουράς, Χρυσούλα Κ. Άρβανίτου, Εδούαδης Π. Άγγουράς, Άσπασία Ν. Βαζιλάνη, Παρασκευούλα Αθ. Γκαβέρα, Γεώργιος Θ. Γούναρης, Γυμνάσιον Γαλαξειδιού, Άναστασιος Ηλ. Γούδας, Νικόλαος Κ. Δόγκας, Δημοτικόν Σχολείον Γαλαξειδιού, Αθηνά Δεδούση, Εδούμ

Ένα καθήκον μας

Η υποδοχή της όποιας έτις τόν πρώτο φύλλον της έφημερίδας μας από όλους τούς συμπολίτας άνεξαιρέτως υποχρεώνει τήν Συντακτικήν Έπιτροπήν να τούς έκφράσι θερμότατας ευχαριστίας. Έυχαριστεί επίσης θερμάς τούς έκλεκτούς άποποικιλίας της σέ Γαλαξείδι και στην Άμφισσα, τόν πρόεδρον της Κοινότητος Γαλαξειδιού διά τήν ευγενικήν του έπιστολήν που έδημοσίευσάμεν, άλλα και τόν ήμερησιον Τύπον τών Αθηνών, «Βήμα», «Καθημερινή», «Έμπρός» κ. λ. π. διά τά καλά λόγια με τά όποια συνόδευσαν τήν έκδοσιν μας.

Αναμνήσεις

Με τήν έκδοσι της έφημεριδούλας τών Γαλαξειδιωτών, τήν όποιαν χαιρετίζω με ιδιαίτερα συγκίνησι και στοργή, ξαναγυρίζω 18 χρόνια πίσω, όταν ή άγάπη για τόν τόπο, εκεί που για πρώτη φορά είδαμε τόν φως της ζωής, ή άγνη πρόθεσις και ή νεανική όρμη που δεν γνώριζε έκπαιδα, μου γέννησαν τήν έμπνευσι και μου χάρισαν τή δύναμι να προταδημιουργήσω έφημερίδα του Γαλαξειδιού, τή «Γαλαξειδιωτική».

Τό πράγμα τότε, όσο και αν ήταν πρωτότυπο, δεν κατέπληξε τούς Γαλαξειδιώτες και με τόν ιδιόετον πολιτισμό που τούς διακρίνει έγινε δεκτό σάν κάτι φυσικό και άναμενόμενο, σάν κάτι που τούς έλειπε. Έτσι έξηγείται ότι όταν σέ λίγο άκολούθησε και ή δεύτερη άδελφή της «Γαλαξειδιωτικής», ή «Έξέχαστη «Οιάνθη», καρπός της συνισταμένης προσπάθειας νεωτέρων και άκόμη και σήμερα νέων στην ήλικία Γαλαξειδιωτών, τών φιλοτάτων κ.κ. Εδού. Γουργουρή, Γ. Μητροπούλου, Γ. Σιδηροπούλου, Δημ. Α. Δεβαντή, Διονυσίου Κατσονάκη και τών άλλων σιμνητών Κ. Παπαλάου.

Οι Γαλαξειδιώται έπεφύλαξαν και σ' αυτή τήν ίδια ένθουσιώδη ύποδοχή. Σήμερα και οι δύο πατριωτικά έφημεριδούλες έχουν περάσει πιά στην ιστορία — τή Νέα — του Γαλαξειδιού, για τήν προκοπή του όποιου κάτι έχουν να δείξουν σέ τούς προσεχέρας. Η ήχώ όμως της φωνής των, της φωνής που ζωντανή καλαίσθητη έκφρασις των νοστών, τών άναμνήσεως, της φωνής που τρυγούθησε κάθε γωνιά του άγαπημένου τόπου μας και μάς ξαναθύμισε τή γειτονιά του καθενός μας, τά καντονία του Νηλίου, της Αγ. Παρασκευής, τήν άγορά, τόν ποταμό, τόν γκάβο, τόν Χηρόλωνα, τόν Παληποτάρο, τόν Μαϊστοράλωνα και τόν Χαλεσσέικα, τόν Κεντρί, τή Βυστρίδα, τή Γαλαρία, τόν Κόικονα και τούς άλλους έγκαπητές νομομασίες, της φωνής που μάς ξανάφερε σέ παληά παιδικά και μαθητικά μας χρόνια, της φωνής που σάν σάλπιγγα δεύτερας παρουσίας συνέγερε τούς άπανταχού Γαλαξειδιώτας σέ μιάν πνευματική και ψυχική έπαφι και έφερε τόν μεγάλο άποτέλεσμα της Άναδασώσεως, της φωνής αυτής ή ήχώ ποτέ, μά ποτέ δεν θά σβύσι και έτσι όπως άκόμη άντιλαλει σέ στεγνά και σέ θάλασσα, θά μάς θυμίζει ότι ό Γαλαξειδιωτισμός δεν έβησε.

Έτσι άργότερα τά παιδιά μας ξαναγεννηθήσαν και τίς δυο αυτές πατριωτικές φωνές και τή νεωτέρα «Γαλαξειδιωτική» και ή νεωτέρα «Οιάνθη» μιάν μέρα ίσως συνεχίσουν τήν όδον παραδόσι.

Ι. Δ. ΜΗΤΡΟΠΟΥΛΟΣ

Συνδρομαί
Συνδ. Γαλαξειδιωτών

Α) ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ	
Δικαιώμα έγγραφής	δρχ. 1000
Έξάμηνος	» 3000
Έτησία	» 6000
Β) ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ	
Δικαιώμα έγγραφής	Δολλλάρια 3
Συνδρομή έτήσιος	» 6
» έτησία	» 12

ος Δεδούσης, Έπαγγελματικός Σύλλογος Γαλαξειδιού, Σταύρος Ηλ. Ζαχαριάς, Πέτρος Ε. Ζήλος, Νικόλαος Π. Ηλιακόπουλος, Πέτρος Π. Ηλιακόπουλος, Δημήτριος Ε. Θεοχαρόπουλος, Άθανάσιος Κ. Κούρας, (Κων)νος Σ. Κούρας, Άν. Δράς Δ. Καραλίου, Ιωάννης Γ. Καραγιάννης, Φρόσω Α. Κωστέλου, Άναστάσιος Ν. Κανάς, Νικόλαος Φ. Κουτσάκης Παναγιώτης Ν. Καρανίας, Θεόδωρος Π. Κατσιώστας Σπυρίδων Ε. Κενελλόπουλος, Εδούμ σέως Ηλ. Καυβίτης, Χρυσούλα Ι. Κάλεση, Κοινότης Γαλαξειδιού, Άγνλαία Κοκκινογιώργου.

ΔΙΑ ΤΟΝ ΕΟΡΤΑΣΜΟΝ

Έάν λόγος άνώτερος δεν με κρατούσαν μακριά από τόν εορτασμόν της έπετειού της ιδρύσεως του Συνδέσμου μας τήν 20ήν Ιανουαρίου. Και εάν τήν ήμέραν εκείνη ήμην και εγώ μαζί σας μέσα εις τόν ναόν του Αγίου Νικολάου εις τόν Πειραιά. Να τί θά έλεγα:

Συμπατριώται! — θά ήρχισα να λέγω από τόν Δεσποτικόν, ασφαλώς με συγκίνησιν προς τόν συρρευσαν εκεί μέσα πληθος σας — «Εάν προσήλθομεν σήμερον τσόν άνδρόν έδώ, υπό τούς θόλους του ιερού του ναού. Του ναού του Πολυούχου και της γενετήρας μας Αγίου. Του προστάτου Αγίου τών ναυτικών μας. Διά να δοξάσωμεν τόν Θεόν διότι άφηκε τόν Σύνδεσμόν μας να άνανήσι και πάλιν άκαμώς σήμερον, 35 από της ιδρύσεως του δόξαλτρα χρόνια.

Και εάν γεμάτοι από ευλάβειαν και πίστιν μέσα εις τήν ψυχήν μας συνεκεντρώθωμεν όπως έκπαλεσθώμεν τάς εύχάς της Έκκλησίας διά τήν επιτυχί συνέχισιν του έργου του. Αυτό δεν τόν έκάμωμεν σήμερον ούτε άπλως κατά μίμνησιν ούτε άπλως κατά συνήθειαν.

Τό έκάμωμεν μόνον και μόνον διότι ξεύρομεν πολύ καλά ήμεις οι Γαλαξειδιώται ότι ό Σύνδεσμός μας αυτός δεν είναι τίποτε άλλο ή τόν γέννημα τόν άγνόν, τόν τέκνον τόν γνήσιον τόν δύο μεγάλων της Έλληνικής φυλής μας άρετών. Της άγάπης προς τήν Θρησκείαν, της άγάπης προς τόν πληθύν, από τόν ένα μέρος. Της άγάπης προς τήν πατρίδα από τόν άλλο.

Διότι ό Σύνδεσμός, ό ιδικός μας δεν επιδιώκει και τίποτε άλλο. Έπιδιώκει τήν άρρωγην παντός συμπολίτην μας, έχοντας ένδεχομένως άνάγκην τούταις. Έπιδιώκει άκόμη και τήν άνόρθωσιν και στήριξιν του τόπου μας, ήλικήν και ήλικήν.

Και άξίζει και υπεράξει αληθινά: τόν Γαλαξείδι να περιβάλλεται από τήν τσών στοργήν τών άπανταχού τού κόσμου πατριών του.

Διότι τόν Γαλαξείδι, ή ιδιαίτερα μας αυτή μικρά πατρίς, δεν είναι και ό όποιος ήλιος, ένας τυχαίος και άσημαντος επάνω εις τόν χώρο τής Έλλάδος μας άπλως σημειούμενος τόπος.

Υπήρξε τόν μικρό Γαλαξείδι, από τόν ναυτικόν καθ' όλους τούς χρόνους της μακραίωνος του Έθνης δουλείας μιάν προνομιστική φωνή, μέσα εις τήν όποιαν διεθερμόντο άκούματα της Έλευθερίας οι πόθοι, και έξεκολλάπτοντο της άποτυνάσεως από τόν ζυγό των ποικιλονόμων βαρβάρων αι μεγάλαι άποφάσεις.

Υπήρξε μιάν έστία, μέσα εις τήν πολλήν στάχτην, που είχαν συσσωρευεί τά χρόνια της σκληρίας της όποιος έκρύπτετο πάντοτε έπιμελώς μιάν σπύθα, ένας σπινθήρας, έτοιμος ν' άνάψη, να φοντώσιν εις φλόγας, να μεταδώσι τούτγυρο πυρκαϊάς εις τόν πρώτον προς έθνικήν άνάστασιν έλλυποφόρον φύσημα.

Αυτό είναι τόν Γαλαξείδι.

Και όταν κατά τόν 1821 ό Παλαίαν Πατριών Γερμανός από της «Ωριανής Πύλης της Αγίας Λαύρας έβροντοφώνησε της έθνικής μας άναστάσεως τόν «Δεύτε λάβετε φώς!» τόν Γαλαξείδι πρώτον — πρώτον πανέτομον έτρεξεν από τήν Ρούμελην και από τήν ψυχήν του ήρωϊκού Έραρχου άναψας και τήν ήλικήν του επί αιώνας κοιμμένην λαμπάδα. Και με τόν άνέσπασον φώς της έγύρισε και κατηύρασε ένα μετά τόν άλλον όλους της Ρούμελης τούς διατακτικούς τούτγυρο του άλλους.

Άλλά σεις, συμπατριώται — και προς τί να σάς τά τονίζω; — τή γνωρίζεται όλα αυτά. Έχετε ήδη τρανώτατα άποδείξει ότι έχετε πλήρη συνειδησιν τούτων. Και της μεγάλης συμβολής της μικρής μας πατρίδος εις τόν μεγάλον άπελευθερωτικό άγώνα και τών μεγάλων της θυσιών. Θυσιών, τας όποιας προσέφεραν χωρίς διαταγμούς μέχρι τέλους. Χωρίς πασαρείματα, όπως έκαμωαν δοξασθέντες βαρδύτερον τός οι άλλοι. Χωρίς ύπολογισμών κανένα.

Διαφορετικά κατά τήν τελευταίαν σας γενικήν συνέλευσιν εν μέσση συγκροτήτων ένθουσιασμού και θύλης χειροκροτημάτων δεν θά έθεσέτε τόν εορτασμόν και τόν άκόμη έπέτειον. Ιστορικόν πλέον αυτόν. Δεν θά καθιερώνατε τόν εορτασμόν της 5ης Μαΐου διά τήν μάχην της Γραβιάς. Διότι ή μάχη αυτή, τόν μεγαλόεργον αυτό της έλληνικής παλληκαριάς και της άφρόδου πατριωτικής αυτοθυσίας — τόν ξεύρετε — πρέπει βέβαια να φέρη πρώτα — πρώτα τόν όνομα τού Όδυσσέως, άλλα παράλληλα προς τόν όνομα αυτό ή ιστορική δικαιοσύνη έπιβάλλει να φέρη και τόν όνομα τών

Γαλαξειδιωτών. Και ξεύρετε και εν άλλο άκόμη. Ξεύρετε άκόμη ότι όλα αυτά δεν λέγονται έδώ διά πρώτην φοράν. Έχουν γραφή και ξαναγραφή και άλλαχού από έτών.

Έθεσίσσατε κατά τήν ίδιαν γενικήν συνέλευσιν σας και τόν εορτασμόν της άκόμη άλλης ιστορικής έπετειού, της 22ας Σεπτεμβρίου. Διότι γνωρίζετε και έδώ πολύ καλά, ότι κατά τήν άποφράδα εκείνην ήμέραν τού 1821 ή μικρά μας πατρίς είχε προσφερθί δλοκαύτωμα εις τόν βωμόν της έλληνικής έλευθερίας. Τό πρώτον κατά σειράν μεγάλον δλοκαύτωμα.

Αυτά θά έλεγα, συμπατριώται εάν ήμην τήν ήμέραν της έπετειού και εγώ μαζί σας εις τήν Έκκλησίαν.

Έτσι να έλεγα άκόμη και κάτι όλίγα άλλα. Από εκείνα, τα όποια ξεύρει να έμπνέι τόν έξάρετον τής στιγμής και ή ιερότης του τόπου. Και τά όποια μόνον τόν ξεχείλισμα μις άναττοραχής ώρας συνεινήσαν βαθειά εις τήν ψυχήν μπορεί άνδρότητα να φέρη και εις τήν χείλη.

Άλλά και εις τά ίδια αυτά μονάχα λόγια αι άναπτύξεις αι πηγαίαι της φωνής προσδίδουν ασφαλώς άλλο χρώμα και κάμνουν έντιμωτερότερον τόν νόημα.

Άλλά κι' έτσι — είμαι βέβαιος — τά ίδια αυτά γραπτά λόγια, όταν άπλως θά τά διαβάσετε, θά τά αισθανήτε σάν να τά λέτε σεις οι ίδιοι και σάν να βγαίνουν συλλογικά και από τήν ήλικήν σας ψυχήν.

Και άκριβώς αυτό είναι σήμερον τόν ουσιασμός. Τό ουσιασμός είναι αυτή ή έννοσις. Αυτός ό μεταξύ μας ψυχικός συντονισμός. Συντονισμός εις μιάν άπεράντων κοινήν στοργήν προς τήν γενέτειράν. Συντονισμός εις τήν κοινήν ύπερηφάνειαν, τήν όποιαν άκαταμάχητα μάς έμπνέει. Συντονισμός εις τήν ύπερ αυτής προσπάθειαν εις τήν εις τήν μίαν και με τήν ίδιαν θερμήν από κοινού όλωση μάς καλεί.

Και τώρα, συμπατριώται, σεις οι άλλοι όλοι. Όπουδήποτε της γής και εάν είσθε διαπολιτώντες κατασπαρμένοι. Μεταφερθήτε και σεις τώρα νοερώς για μιάν στιγμή εις τήν πατρίδα, Ελαξείδι, εις τόν ναόν του Αγίου Νικολάου, τόν επίσης μεγαλόεργον τόν ιδιόν μας. Γνωρίσετε τή μάτια προς τόν μεγάλον θόλον. Ό Παντοκράτωρ, θά ιδήτε, από εκεί ύψηλά και αυτός εύλογεί τόν έργον μας.

Η. Ι. ΜΑΚΡΗΣ

Ο ΕΠΕΤΕΙΟΣ
ΧΟΡΟΣ ΤΟΥ ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ ΜΑΣ

Ό έτήσιος χορός του Συνδέσμου μας, ό όποιος τά παλαιότερα χρόνια συνεκέντρωναν όλους τούς συμπολίτας με τας οικογενείας τους εις μιάν κοινήν και όραϊαν διασκεδασιν άπεφασίσθη να δοθί και έφετος. Έπειδή όμως όλοι αι κατάλληλοι αίδουσαι εις τόν Πειραιά έχουν διατεθεί μέχρι και της τελευταίας Κυριακής τών Αποκριών άπεφασίσθη να γίνη τήν 3ην Μαρτίου έ.ε. ήμεραν Κυριακήν ως χορευτική άπογευματινή εις τήν αίδουσαν του Πειραιώτικου Συνδέσμου.

Η ιδέα να άναβίωσι ό έτήσιος χορός τού Συνδέσμου μας, έπειτα από τήν μακρήν κατοχήν, ήκούσθη με μεγάλον ένθουσιασμόν από όλους τούς συμπολίτας μας, οι όποιοι είχαν στερηθί εν τώ μεταξύ μις κοινής χαράς και ψυχαγωγίας και ένός όραϊού έθιμου που είχε καθιερωθί από δεκαετηρίδων.

Παράκλησις

Παρακαλούνται θερμάς αι συμπολίτιδες Κυρίαί και Δεσποινίδες της όργανωτικής έπιτροπής της έορτής του Αγ. Εδμήμιον, όπως έναρστηθώσιν ύποβαλλόμεναι εις τόν κόπον, να προσέλθωσιν εις τήν Γραφεία του Συνδέσμου, Μπουμπουλινάς 9α Φαρμακείον κ. Δ. Μαστορίκου, τήν 19 Φεβρουαρίου ήμέραν Τετάρτην και όραν 5 μ.μ. ίνα από κοινού μετά του Δ. Σ. του Συνδέσμου καθορίσωσι τας λεπτομερείας της όργανώσεως του έτήσιου χορού του Συνδέσμου μας.

Προς τας Κυρίας και Δεσποινίδας άπευθύνομεν έν τών προτέρων τας άπειρους ευχαριστίας μας.

ΤΟ Δ. ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

ΑΝΑΖΗΤΗΣΕΙΣ

Παρακαλείται πς δυνάμενος να γνωρίξη τι περί της τύχης του Χαλαμάπου Γεωργ. Κοντοπούλου εν Γαλαξειδίω να είδοσται τόν άδελφόν του Κιμ. Κοντοπούλου, δδός Νεωσίκων 180 Πειραιά, ή τά γραφεία της έφημερίδας μας.

ΓΑΛΑΞΙΔΕΙΩΤΙΚΑ ΝΕΑ

ΓΑΛΑΞΙΔΕΙΩΤΙΚΑ (του ανταποκριτού μας).— 'Από ημερών η Φιλοδοσική μας Ένωσις συνεχίζουσα το έργο του αειμνήστου 'Αγάνα, εφύψευσε περί τα 80 νέα δηνάρια.

— 'Υπό την εποπτεία των μελών της κ.κ. Γ. Μίχου, Χαρ. Τραγανή, Θεοδ. Καμμένου και Ν. Κ. Δόγκα ήνοιξε έτέρος 1.500 λάκκους προς φύτευαν ισαριθμών δένδρων, όπου η πυρκαϊά είχε καταστρέψει άρκετά.

— Πρὸς ημερῶν οἱ καλοὶ μαθηταὶ τοῦ Γυμνασίου μας ἔχοντες ἐπὶ κεφαλῆς τοὺς προοδευτικὸς καθηγητὰς τῶν ἐξέδραμον εἰς τὸ ἄλσος τῆς Πέρας—Πάντας καὶ τὴν ἀπὸ τῆς Πέρας ἀπὸ τὰς κόμπας.

— Τὸ ἔργον τοὺς θὰ συνεχισθῇ.

— Καθηγηταὶ, μαθηταὶ καὶ μαθήτριαι ἀξίζουν καθεὶς ἑαυτὸν.

— Κοῦμα, κῶμα. Τὰ ξύλινα παγκάκια τῆς Πέρας—Πάντας ἔχουν καταςτραφῇ ἐπὶ κατοχῆς.

— Εὐτυχῶς αἱ σιδηραὶ βάσεις ὑπάρχουν, ἀλλὰ τὸ λιμενικὸν Ταμεῖον στερεῖται πόρων διὰ τὴν ἐπαφορὰν τῶν εἰς τὴν παλαιὰν κατὰστασιν.

— 'Αλλὰ πόσα χρήματα χρειάζονται; 'Υπάρχει προϋπολογισμός;

— Κατὰ τὸν Δεκέμβριον διενεμήθησαν εἰς τοὺς κατοικοὺς σιτῶν, κριθῆ, ζάχαρι, Γλυκὴ καὶ κονιορδός.

— Πρόσθετος ἐπικουρικὴ μερὶς διενεμήθη εἰς τοὺς φυματικούς καὶ σπορέλαιον καὶ σκόνη γάλακτος καὶ ξυμωρὰ καὶ τυρὶ καὶ κουνάερα.

— Εἰδικὰ διανομαὶ ἔγιναν διὰ τὴν βρεφικὴν καὶ βρεφοπαδικὴν ἡλικίαν καὶ προσεχῶς θὰ γίνῃ διὰ τὰ παιδιὰ 8—16 ἐτῶν διανομὴ ἀνά 6 σίχεις κόμπας ἢ ἀλάτς καὶ ὑπόδησις ἐπὶ πληρωμῇ.

— Τὰ Γαλαξειδιώτικα μας πολλαπλασιάζονται.

— 'Η κ. Χρ. Μπαρλιακοῦ ἔτεκεν ἄρρεν, ἡ κ. Θεοδώρα Ν. 'Αγγοῦρᾷ ἔτεκεν ἐπίσης αἰσίως θῆλυ, ἐπίσης θῆλυ ἡ κ. Χαρίκλεια Ν. Τζίδα.

— Εἰς τοὺς εὐτυχεῖς γονεῖς εὐχόμεθα νὰ τοὺς ζήσουν.

— 'Ο μῶλος Σιδηροπόλου δρὸν κατὰ τὰς ἐσπερινὰς ὥρας καὶ μὲ κακοκαιρίαν γίνεταί ἡ ἀπόβασις τῶν ἐπιβατῶν ἔχει ἀνάγκη μικρῆς ἐπισκευῆς.

— Μὲ μικρὰ ἔξοδα καὶ ὀλίγην καλὴν θέλησιν θὰ ἠμποροῦσε νὰ ἐπισκευασθῇ.

— 'Επίσης αἱ δύο κλίμακες τῆς ἀποβάσεως χρηθίσαν μικροτάτης ἀλλ' ἀπαραίτητου ἐπισκευῆς.

Ε. Η. Κ.

παρόντα παλαιὰ μέλη τοῦ Συνδέσμου, ὑπερεκατὸν, ὅπως διὰ ψηφοδελτίων προβῶν εἰς ἐκλογὴν ἑπταμελὺς Διοικητικὸν Συμβούλιον. Τοῦτ' ὅπερ καὶ ἐγένετο κανονικῶς καὶ κατὰ τὸ καταστατικὸν καὶ ἐν πλήρει τάξει. Κατὰ τὴν διαλογὴν ἀνεδείχθησαν κατὰ πλειψηφίαν σχεδὸν μέλη τοῦ νέου Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Συνδέσμου μας οἱ συμπολίται κ.κ. Διονύσιος Κατσανάκης, φαρμακοποιὸς τοῦ Β. Ναυτικοῦ, Παναγιώτης Στ. 'Αγγελῆς ὑποναύαρχος, Κυριάκος 'Αρβανίτης δικηγόρος, 'Ηλίας Μαυροῦς ἱατρός, 'Ιωάννης Λάνδουρας ἀρχιμηχανικός τῆς ἀντοπλοίας καὶ οἱ Π. Σκαρφόπουρος καὶ 'Ιωάννης Καρανασάπουλος, ἰδιοκτήται ἀμφότεροι καφετειῶν, γνωστοὶ διὰ τὴν ἀνέκδοτον διὰ τὰς πρὸς τοὺς συμπολίτας ἀνεκτιμήτους υπηρεσίας τῶν. Μετ' ὧν ἡ συνεδρίασις ἐλήθη.

Τὸ νέον Δ. Συμβούλιον συνελθὼν τὴν 7ην 'Ιουλίου συνεκρότησε κατὰ τὸ ἰσχύον καταστατικὸν τὸ Προεδρεῖον τοῦ μετ' Προέδρου τὸν κ. 'Ηλίου Μαυροῦν, ἀντιπροέδρου τὸν κ. Παναγ. Στ. 'Αγγελῆν, Γεν. Γραμματέα τὸν κ. Κυριάκον Στ. 'Αρβανίτην καὶ ταμίαν τὸν κ. Διον. Κατσανάκην.

Κατὰ τὴν δευτέραν γενικὴν τοῦ Συνέλευσιν συνεζητήθησαν καὶ ἐψηφίσθησαν ἀναγκαῖαι τινὲς καὶ ἐπιδιόρθωσις τοῦ παλαιοῦ Καταστατικοῦ τροποποιήσεις ἐπὶ τῇ βάσει προσχεδίου ὑποβληθέντος εἰς τὴν συνέλευσιν ὑπὸ τοῦ Δ. Συμβουλίου. Μεταξὺ τούτων αἱ σημαντικώτεραι ὑπῆρξαν πλὴν τῆς ἀναπροσαρμογῆς τὸν νέον συνδεδεμένη καὶ ἡ διενόμισις τοῦ Δ. Συμβουλίου ἀπὸ ἐπταμελὺς εἰς ἑνδεκαμελὲς καὶ ἡ καθιέρωσις ὑπὸ τοῦ Συνδέσμου τοῦ ἐορτασμοῦ δύο ἱστορικῶν ἐπετείων. Τῆς μάχης τῆς Γροβιάς τὴν 5ην Μαΐου, τῆς δολοφονήσεως δὲ τοῦ Γαλαξειδίου κατὰ τὸ 1821 τὴν 22αν Σεπτεμβρίου. Τὸ ὅτι τροποποιήθην Καταστατικὸν ὑποβλήθη εἰς τὸν Πειραιεὶ Πρωτοδικεῖον ἐνεκρίθη τελικῶς διὰ τῆς ὑπ' ἀριθμ. 2036 καὶ ὑπὸ ἡμερομηνίαν 27 Νοεμβρίου 1946 ἀποφάσεως αὐτοῦ.

ΤΟ ΝΑΥΤΙΚΟΝ ΔΥΣΤΥΧΗΜΑ

Τὸν παρελθόντα 'Ιανουάριον ἐγένετο ἐνα ἀπὸ τὰ δραματικώτερα 'Ελληνικὰ ναυτικὰ δυστυχήματα μεταξὺ τῆς Εὐδοκῆς ἀκτῆς καὶ τῶν παραλίων τῆς Ἀττικῆς. 'Απὸ τὰ

Ὁ διασωθεὶς ὑπαρχος τῆς «Χειμάρρας» συμπολίτης κ. 'Ιωάν. Μπέρτης

καλλίτερα ἀντοπλοῦντά μας σκάφη ἡ «Χειμάρρα», κατόπιν προσκορύσεως ἐπὶ νάρκης καθ' ἑλκας τὰς ὑπαρχούσας ἐνδείξεις, ἐναυάγησε μετ' ἀποτέλεσμα τὴν ἀπώλειαν ἑκατοντάδων ὑπάρξεων καὶ λόγω τῆς νυκτὸς καθ' ἣν ἔγινε τὸ δυστύχημα καὶ λόγω τοῦ δριμυτάτου ψύχους ποὺ ἐπεκράτει. Μεταξὺ τοῦ πληρώματος ὑπῆρχαν καὶ συμπολίται μας, ὁ ὑπαρχος τοῦ ἀντοπλοῦ κ. 'Ιωάν. Μπέρτης, ὁ οἰκονομικὸς ἀξιωματικὸς 'Ιωάν. Φιλ. Μητροπούλου καὶ ὁ δόκιμος μηχανικὸς Δημ. Χαλδεάκης.

Ἡ μεγάλη χαρὰ μας διὰ τὴν διάσωσιν τοῦ κ. Μπέρτης εἶνε ἀνάλω-

τος εἰς μέγεθος πρὸς τὴν ἀνέκφραστον λύπην μας διὰ τὴν ἀπώλειαν κατὰ τὸ τραγικὸ αὐτὸ δυστύχημα τῶν δύο ἄλλων λαμπρῶν ἐπίσης συμπολιτῶν μας, τοῦ 'Ι. Μητροπού-

Ὁ ἀπώλεσθεὶς κατὰ τὸ ναυάγιον συμπολίτης μας Δημήτρ. Χαλδεάκης

λου καὶ Δημ. Χαλδεάκη. Δὲν ἦσαν ἀπλῶς καὶ οἱ δύο ἐκλεκτὰ μέλη τῆς Γαλαξειδιωτικῆς κοινότητος, ἀλλὰ καὶ προστάται πολῦτοι οἰκογενεῶν, τῶν ὁποίων ἦσαν τὸ καμάρι καὶ ἡ ἑλπίς τῶν καὶ δὲν εὐρίσκειν ἱκανοὺς λόγους διὰ νὰ ἐκφράσωμεν εἰς αὐτὰς πόσον βαθιὰ συμμεριζόμεθα τὸν πόνον τῶν καὶ τὸ πένθος τῶν.

Ἀνατέρω-δημοσιεύομεν τὰς φωτογραφίας τοῦ διασωθέντος ὑπάρχου κ. Μπέρτης καὶ τοῦ ἀλημονήτου Δ. Χαλδεάκη, ἐμφυλισσόμενοι νὰ δημοσιεύσωμεν καὶ τὴν φωτογραφίαν τοῦ 'Ιωάν. Μητροπούλου, τὴν ὁποίαν ἐζητήσαμεν ἥδη.

ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ ΓΑΛΑΞΙΔΕΙΩΤΩΝ

ΠΡΟΣΚΛΗΣΙΣ ΓΕΝΙΚΗΣ ΣΥΝΕΛΕΥΣΕΩΣ

Προσκαλοῦνται τὰ μέλη τοῦ Συνδέσμου εἰς Γενικὴν Συνέλευσιν ἐν τῇ αἰθρῇ τοῦ Σιδηροπόλου 'Ηπειρωτῶν ἐν Πειραιεὶ ὁδὸς Φίλωνος 11, τὴν 2αν Μαρτίου ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ὥραν 10.30 π.μ. ἵνα συμφωνῶς τῷ ἄρθρῳ 13 τοῦ Καταστατικοῦ προδῶν εἰς τὴν ἐκλογὴν 4 νέων μελῶν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου.

Μὴ ἐπιτυγχανομένης ἀπαρτίας καλοῦται τὰ μέλη τοῦ Συνδέσμου τὴν ἐπαμένην Κυριακὴν 9 Μαρτίου ἐν τῷ αὐτῷ χώρῳ καὶ τόπῳ.

Ἐν Πειραιεὶ τῇ 5) 2) 47.

Ὁ Πρόεδρος, Π. Σ. ΑΙΓΕΛΗΣ

Ὁ Γεν. Γραμ. Κ. Σ. ΑΡΒΑΝΙΤΗΣ

Ὁ συμπολίτης πλοίαρχος τοῦ Ε. Ν. κ. Ν. Γκαυδαλῆς συνετελεσέν αὐτοκτονικὸν ἀτύχημα ὑπέστη πολλαπλῶν κάταγμα τῆς χειρὸς καὶ νοσηλεύεται εἰς τὴν ἐν Πειραιεὶ κλινικὴν «'Ασκληπιός».

ΝΑΥΤΙΚΑΙ ΣΥΝΤΑΞΕΙΣ

Ἀφίκετο ἐκ Γαλαξειδίου ὁ κ. 'Ιωάννης Χριστοδουλόπουλος συνταξιούχος πλοίαρχος ὡς πληρεξούσιος τῶν ναυτικῶν συνταξιούχων Γαλαξειδίου πρὸς ἐπιστράψιν τῶν συντάξεων τῶν.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΕΘΝΙΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ

ΓΑΛΑΞΕΙΔΙ, Φεβρουάριος (ἰδιόπερ ἀνταπόκρισις).— Τὸ ἐν 'Αμφίση ὑποκατάστημα τῆς 'Εθνικῆς Τραπεζῆς τῆς 'Ελλάδος πρὸς ἐξυπηρέτησιν τοῦ συναλλασσομένου κοινῷ ἰδρυσεν ἐν 'Ιτέα παραρτήματα εἰς τὸ ὅποιον θὰ γίνεταί ἡ ἰδία ἐργασία καὶ ἡ ἰδία ἐξυπηρέτησις ἡ ὁποία γίνεταί καὶ εἰς τὸν 'Αμφίση ὑποκατάστημα.

Βεβαίως κατ' ἀρχὴν θὰ ἡθέλαμεν τὸ ἐν λόγω Παράρτημα νὰ γίνῃ ἐν Γαλαξειδίῳ καὶ δικαίον θὰ ἦτο τοῦτο, διότι τὸ συνάλλαγμα τῶν ὁποίων εἰσέρχεται εἰς τὸ ἐν Φωκιδίῳ ὑποκατάστημα τῶν Τραπεζῶν, προέρχεται κυρίως ἀπὸ τοὺς Γαλαξειδιώτας μετανάστες καὶ ναυτικούς. Πάντως καὶ ἐν 'Ιτέα ὅπου ἔγινεν ἀρχεὶ ἐξυπηρετεῖ τοὺς συμπολίτας μας, οἱ ὁποῖοι συντομεύουν τὸ ταξιδίον τῶν κατὰ τὸ ἥμισυ.

ΝΑΥΤΙΑΚΗ ΚΙΝΗΣΙΣ

Συμπολίται μας ἀξιωματικοὶ καὶ πληρώματα ἐν ἐνεργῇ ὑπηρεσίᾳ εἰς ἀτμόπλοια:

Ἐντὶ 'Ελληνικὴν Σημαίαν: εἰς τὸ ἀτμόπλοιο: «'Αριστογείτων» Μ. 'Ηλ. Κατσούλης — Πλοίαρχος α', Ν. Δόγκας — Μηχανικός α', Δρ. Κασιδιογιάννης — θαλαμηπόλος.

Εἰς τὸ ἀτμ. «Δωρίς»: Ι. Ν. Φούσκας — Πλοίαρχος α', Χ. Λαλούσης — Ναύτης Ν. Καναβάσης — Θερμιστής.

Εἰς τὸ ἀτμ. «Θέτις»: Γ. Κοντόρη γας — Πλοίαρχος α', Χρ. Παλιβίδας — Ναύτης.

Εἰς τὸ ἀτμ. «Τήνος»: Κ. Χ. 'Αρβανίτης — Πλοίαρχος α', Π. Τζαβέλλας Πλοίαρχος β', Ι. Παλιβίδας Μηχανικός β', 'Αν. Μπόμης ναύτης.

Εἰς τὸ Λίμπερτυ «Δωδεκάνησος»: Σωτ. Σκαρφόπουρος Μάγειρος.

Εἰς τὸ ἀτμ. «'Ηλίας Κουλουκουνητής»: Δημ. Λογοθέτης Ναύκληρος, Γ. Σκαφίτης Ναύτης.

Ἐντὶ Παναμαϊκὴν Σημαίαν: Εἰς τὸ ἀτμ. «Κομάντος»: Διον. 'Εμμανουὴλ Λιπαρτῆς.

ΑΝΑΧΩΡΗΣΕΙΣ ΠΡΟΣ ΕΠΙΔΕΥΣΙΝ

Ἀνεχώρησε τὴν 29ην 'Ιανουαρίου ὁ ἔ. ἀεροπορικῶς διὰ Νέαν Ζηλανδίαν ὁ συμπολίτης κ. Χαράλ. Λάνδουρας πρὸς ἀνάληψιν πλοιορχίας εἰς τὸ ταχυδρομικὸν ἀτμ. «Κυρήναις», 12.500 τόν. πωρησμένον διὰ πλοῦς τῆς Μεσογείου, ὡς πρῶτος πλοίαρχος.

Διὰ τοῦ ἀτμόπλοιο «Σατούρνα» ἀνεχώρησε εἰς Ν. 'Υόρκην πρὸς ἀνάληψιν πλοιορχίας εἰς τὴν ἀτμοπλοικὴν ἐταιρείαν Νικολάου ὁ συμπολίτης μας πρῶτος πλοίαρχος κ. Κώστας Σ. Μητροπούλου μετ' ἀναλόγου πληρώματος.

Ἀνεχώρησαν δι' 'Αγγλίαν πρὸς ἐπὶ ἀνδρῶν παραχωρηθείσης κορβέτας οἱ συμπολίται 'Ιωάν. Τράϊκοβιτς πρῶτος πλοίαρχος καὶ Σπ. Τούνας ναύτης.

Ἀνεχώρησαν πρὸς ἀνὸς δι' 'Αγγλίαν οἱ συμπολίται μας κ.κ. 'Αθ. Οἰκονόμου πρῶτος πλοίαρχος καὶ οἱ Εὐθ. Κουτσουλέρης καὶ Παράσ. Δ. Στεφάνουλος ὡς ὑπαρχοὶ πρὸς ἐπὶ ἀνδρῶν παραχωρηθείσων κορβετῶν.

Ἀνεχώρησε εἰς Μασσαλίαν ναυτολόγησις εἰς τὸ ἀτμ. «Γεώργιος Ποταμιάνος» ὁ συμπολίτης κ. Νικ. Βογιατζῆς.

Ἐπίσης δι' 'Αμερικὴν μέσῳ 'Αλεξανδρείας μετ' κρατικὴν ἀποστολὴν ὁ κ. Κυριάκος Κηρύκος, ναύτης.

Ἀφίξεις Ἀναχωρήσεις

Ἀνεχώρησε εἰς Γαλαξειδί ὁ συμπολίτης κ. Σ. Ζαχαριάς, ἰδιοκτῆς τῆς ἀγορικῆς εἰς τὴν πατρίδα μας ἔλθων διὰ μικρὰν ἐπισκευὴν ὑδραυλικῶν τῶν μηχανημάτων.

Μετ' ὧν ἀφίκοντο οἱ συμπολίται κ.κ. 'Ιωάν. Λαβύργος καὶ 'Ιωάν. Χονδραμυχάλης, ναυτικοί.

Ἀφίκοντο ἐκ Γαλαξειδίου οἰκογενειακῶς δι' ὀλίγας ἡμέρας ὁ συμπολίτης κ. Εὐθ. Ν. Μαμαρῆλης. Ἐπίσης ὁ κ. Κωνσταντῖνος Κρίκος, καφεπώλης.

Ἀφίκετο ἐκ Γαλαξειδίου ὁ συμπολίτης ἔμπορος κ. Εὐθ. Τουρνάτζης.

Ἐπίσης ἀφίκοντο οἱ κ.κ. Σπ. Ζαχαριάς, Ν. Κ. Δόγκας καὶ Γεώργιος Μίχου.

Ἀνεχώρησε ἐπιβαίνων τοῦ ὑπὸ Παναμαϊκὴν σημαίαν ἀτμ. «'Εξων» τῆς 'Αμερικῆς 'Εξορτ Λάιν ὁ συμπολίτης θεμιστής 'Ιωάν. Δόγκας, ὅστις κατὰ τὴν ἀφίξιν του εἶχε κομίσῃ διάφορα δέματα συμπολιτῶν.

Ἀφίκετο ἐκ Μασσαλίας ὁ κ. 'Ηλίας Κοθρόνος, ναύκληρος τοῦ ἀτμ. «Κυκλάδες».

Ἀνεχώρησαν εἰς Γαλαξειδί οἱ συμπολίται ναυτικοὶ κ.κ. Νικ. Μαράγκας καὶ Εὐθ. Βαβαλῆς.

Ἐπίσης οἱ κ.κ. 'Ιωάν. Κατσαντώνης καὶ Παναγιώτης Γούναρης.

Ἐπίσης ἡ κ. Γεωργία Δίγκα μετὰ τοῦ τέκνου τῆς, ἡ ὁποία εἶχεν ἔλθῃ νὰ προσέμνη τὸν ἀναχωρήσαντα σύζυγόν τῆς.

Ἐπίσης ἀνεχώρησαν εἰς Γαλαξειδί οἱ κ.κ. Γεώργ. Διον. Μαρδάκης, Διον. Ν. Χαλδεάκης, καθὼς καὶ ἡ κ. Εὐμορφία Εὐθ. Φούσκα. Ἐπὶ ἀντιπροσώπων πλὴν ἄλλων ἐκλεκτῶν κεκλημένων οἱ γονεῖς τοῦ γαμβροῦ κ. 'Ηλ. Γκανουτῆς μετὰ τῆς συζύγου του κας Λουίζας καὶ τῶν ἀδελφῶν τοῦ γαμβροῦ, ἡ μητέρα τῆς νύμφης κα Μιχαῆλη καὶ τὰ τέκνα τῆς κλπ. Οἱ νεόνυμφοι μετὰ τῆς στέμνιν ἀνεχώρησαν εἰς Χαλκίδα.

ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΗΧΩ

Πληροφορίαι

Ὁ συμπολίτης κ. 'Ηλίας Μιχαλόπουλος, ἀρχιπλοηγός, παρεκλήθη νὰ ἀντιπροσωπεύσῃ εἰς Πάτρας τὸν Σύνδεσμον μας καὶ τὴν ἐφημερίδα μας.

Ἐνχαριστῶς πληροφοροῦμεθα ὅτι ὁ συμπολίτης κ. Παναγιώτης 'Ι. 'Αγγελῆς διαρρίσθη μέλος τῆς ἐπιτροπῆς πρὸς παραλαβὴν τῶν παραχωρηθέντων ἐναντὶ τῶν ἐπανορθώσεων ὑπὸ τῆς Γερμανίας πρὸς τὴν Ἑλλάδα σκαφῶν.

Ἐνχαριστῶς μαρτυροῦμεν ὅτι ὁ συμπολίτης μας παθολόγος ἱατρός κ. 'Ιωάν. Παπαϊωάννου διαρρίσθη τοιοῦτος εἰς τὸ Νοσοκομεῖον 'Αστυνομίας Πόλεων ἐν 'Αθήναις.

Ἀπευθύνομεν θερμὰ συγχαρητήρια καὶ εὐχόμεθα εὐτυχὴ σταδιοδρομίαν εἰς τὸν φίλτατον συμπολίτην μας κ. Παναγ. Στέφον ἐπιτυχόντα εἰς τὰς ἐξετάσεις τοῦ πρὸς ἀπόκτησιν πτυχίου πλοίαρχου τοῦ Ε. Ν. 2ας τάξεως.

Ὁ συμπολίτης κ. Δ. Παπαδημητρίου ναυτικός ὑπέστη ἐπιτυχὴ ἐγχείρησιν εἰς τὸ Ζάνειον Νοσοκομεῖον.

Ἐπίσης ὁ συμπολίτης κ. 'Ιωάννης Κάλσος ὑπέστη ἐπιτυχὴ ἐγχείρησιν ἀναχωρήσας εἰς τὸ Γαλαξειδί.

Ἡ ἐπίτοκος κ. Γεωργία Δρ. Κασιδιογιάννη μεταβαίνουσα πρὸς ἡμερῶν εἰς τὴν 'Ιτέαν, ὅπως ἐκείθεν εἰσαχθῇ εἰς ματαικὴν κλινικὴν, ἔτεκεν αἰσίως κατὰ τὴν διαδρομὴν ἐντὸς τοῦ βενζινοπλοίου θῆλυ.

Ὁ αὐτὸς ἡ μήτηρ Φύσις ἐπέτελεσε τὸ καθήκον τῆς πρὸ τῶν ματαικῶν, ἀπῆλλαξε δὲ τοὺς εὐτυχεῖς γονεῖς καὶ ἀπὸ περιττὰς δαπάνας.

Μητέρα καὶ τέκνον ἐπέστρεψαν ἐν ἄκρῃ ὀγείᾳ αὐθημερὸν εἰς τὸ Γαλαξειδί.

Ἐνχαριστῶς ἀναγγέλλομεν ὅτι ἡ κ. Μαρία Πέτρον Θεοχαροπούλου ἀπέκτησε ἀγοράκι.

Ἐπίσης ἀγοράκι ἀπέκτησεν ἡ συμπολίτις μας κ. 'Ελπίς Φάνη Τσαναῆ.

Νὰ τοὺς ζήσουν.

Δωρεαί

Ἐπὶ τῇ ἐορτῇ τοῦ 'Αγίου Εὐθυμίου, τὴν ὁποίαν ὁ Σύνδεσμός μας ἐώρτασε τὸν παρελθόντα μῆνα, ὁ συμπολίτης κ. Παν. Μάλλιος ἀπέστειλεν εἰς αὐτὸν δρχ. 70.000 διὰ τοὺς φιλανθρωπικοὺς σκοποὺς τοῦ Συνδέσμου.

Ἐπίσης ὁ συμπολίτης μας ὑπαρχος τῆς «Χειμάρρας» κ. Ι. Μπέρτης μᾶς ἀπέστειλεν ὑπὲρ τοῦ αὐτοῦ σκοποῦ δρχ. 30.000.

Ἐπίσης ὁ συμπολίτης κ. Νικ. Βογιατζῆς μᾶς ἀπέστειλε δρχ. 50.000 εἰς μνήμην τῶν γονέων καὶ τοῦ ἀδελφοῦ του ὑπὲρ τῶν ἀπόρων τοῦ Συνδέσμου μας.

Ὁ κ. καὶ ἡ κ. Γεωργίου Β. Κρίκου εἰς μνήμην τῆς προσφιλεστάτης μητρὸς τῶν Βασιλικῆς Γ. Δουρατσίνοῦ θανούσης ἐν Γαλαξειδί (τὴν 22) 12) 46 ἀπέστειλαν δρχ. 50.000 ὑπὲρ τῶν ἀπόρων τοῦ Συνδέσμου μας.

Εὐχαριστήρια

Ὁ συμπολίτης κ. 'Ι. Μπέρτης, ὑπαρχος τοῦ ναυαγιστοῦ ἀτμ. «Χειμάρρα» εὐχαριστεῖ θερμῶς τοὺς δλους ὅσοι ὁπωσδήποτε ἐξεδήλωσαν τὸ ἀμέριστον ἐνδιαφέρον τῶν καὶ τὰ εὐγενῆ τῶν αἰσθημάτων πρὸς αὐτὸν ἐπὶ τῇ διασώσει του ἐκ τοῦ ναυαγίου.

Οἱ συμπολίται ἀξιωματικοὶ καὶ πληρώματα τῶν νεογορασθέντων πλοίων τῆς ἐταιρείας Βλασῶφ αἰσθανόμενοι τὴν ὑποχρέωσιν νὰ ἐκφράσουν δημοσίᾳ τὰς θερμότητας εὐχαριστίας καὶ τὴν εὐγνωμοσύνην πρὸς τὸν ἀγαπητὸν συμπολίτην κ. Εὐστάθιον Κουτσουλέρη, εἰς τὰς πατριωτικὰς ἐνεργείας τοῦ ὁποῦ ὀφείλου τὴν ἐξέδραμον ἀνασχολήσεως.

Ἀρραβῶνες

Εὐχαριστῶς ἀναγγέλλομεν τοὺς ἀρραβῶνας τῆς ἐκλεκτῆς μας συμπολίτιδος διδῶς 'Ασημούλας Π. Παπαδημητρίου μετὰ τοῦ ἔξ. 'Ιτέας κ. Γεωργίου Εὐθ. Μπίρμη.

Πένθη

Μετὰ λύπης ὁ Σύνδεσμός Γαλαξειδιῶν ἀναγγέλλει τὸν θάνατον τῆς συμπολίτιδος Εὐσταθίας Μπίμπα, τὴν ὁποίαν ἐκένθησαν ἐν Πειραιεὶ τὴν 30ην 'Ιανουαρίου ἐ.ε.

Ἐτελέσθη πρὸ τινῶν ἡμερῶν ἐν Γαλαξειδί μνημόσυνον ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῆς ψυχῆς τοῦ ἐν 'Αμερικῇ ἀποθανόντος συμπολίτου Σπυρ. Α. Μίχου.